

Hesaptan ve azaptan önce tebliğ

Salih Sütçüoğlu: “Şu hadisi açıkla mısınız: ‘Herhangi bir kişiye dinî konuda İlâhî bir tebliğ edilirse, bu, Allah tarafından kendisine gönderilen bir nimettir. Onu şükrederek kabul ederse ne âlâ! Aksi takdirde bu Allah katında aleyhinde bir delil olur. Onunla Allah günahını artırır. Ve daha fazla gazap eder.’”(1)

ÖNCE TEBLİĞ, SONRA HESAP

Mahşerdeki adâlet için tebliğ önemli bir ön şarttır. Âdetullah şöyle işliyor: Önce tebliğ, sonra hesap!

Kişiye eğer dinî bir tebliğ yapılmamışsa, bu durum kendisi için, mahşerde bir af sebebidir. Nitekim Cenab-ı Hak buyuruyor ki: “Biz bir peygamber göndermedikçe azap edici değiliz.”² Peygamber tebliğcidir.

Peygamberin fiilen bulunmadığı devirlerde ise, Müslümanlar peygamberin getirdiklerini doğru biçimde tebliğ etmekten sorumludurlar. Nitekim Kur’ân, Peygamber (asm) olmadığı devirler için bu görevi Müslümanlara veriyor: “Sizden hayra çağıran, iyilikle emreden, kötülükten nehyeden bir cemaat bulunsun.”³

Sevgili Peygamberimiz (asm) insanları hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten nehy eden bir cemaatin yeryüzünde kıyamet gününe kadar eksik olmayacağını haber veriyor: “Ümmetimden bir taife Allah’ın emri gelinceye kadar (yani kıyamet kopuncaya kadar) hak üzere galip olacaktır.”⁴

Kur’ân, bezm-i eleste bizzat Cenab-ı Hak tarafından “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” sorgusuna muhatap kılınan ruhların, “Evet, elbette Rabbim, Sen bizim Rabbimizsin.” Tarzında cevap verdiklerini, bu isticvabın (soru-cevabın) hikmetinin mahşere dönük bir tecelli olduğunu, yani yarın mahşerde “Biz bundan habersizdik” dememeleri için bu soru-cevabın ve şehadetin yapıldığını bildiriyor.⁵

TEBLİĞ BÜYÜK BİR NİMETTİR

Bütün bu belgelerden anlıyoruz ki, kişiye dünya evini terk etmeden önce, yani ahiret yurduna girmeden önce, yani hesap gününe varmadan önce tebliğ yapılmış olması büyük bir nimettir. Çünkü bu, ileride olacıklardan, hesaptan, sorgudan, Allah'ın adâletinden, azabından, gazabından harbi olarak haber vermek demektir. Tebliğini önceden, insan ölmeden yapıyor ve insanın gideceği yere hazırlanmasını sağlıyor. Bu çerçevede Allah her topluma muhakkak Peygamber görevlendirmiştir, kitap indirmiştir, din göndermiştir. İnsanın hakkı ve hakikati öğrenmesine ve ahiretlerini kurtarmasına bizzat katkı sağlamıştır, yardımcı olmuştur.

Bununla beraber, insanlık kimi zaman fetret devirlerinden geçmiştir. Önceki peygamberin tebliğinin bozulduğu veya kaybolduğu, henüz yeni bir peygamberin de gelmediği ara dönemlerde kalan ve doğru bir peygamber tebliğinden mahrum kalan insanlar varsa, işte böyle insanlara sorgu sualin olmayacağını yukarıdaki ayetlerden ve bahsettiğiniz hadisten anlıyoruz. Bu insanların sorgu sual bitinceye kadar Arasat'ta bekleyecekleri, sorgu sual bitince de hepsinin nihayet Cennete alınacağı hakkında rivayetler vardır.

Ama kendisine hak kelamı ulaşmış ve doğru tebliğ yapılmış kimselerin ahirete hazırlanmamakla ilgili bahaneleri ve özürleri kalmamış oluyor.

Böyle kişiler kendilerine ulaşan tebliğ konusuna göre mesul tutulurlar.

Dipnotlar:

- 1- Camiü's-Sağir, Hadis No: 1608
- 2- İsra Sûresi: 15
- 3- Âl-i İmran Sûresi: 104
- 4- Buhari, 9:125, 162; Müslim,1:137
- 5- A'raf Sûresi: 172